

[Inger Stilling Pedersen]

Det, der kan ske nu, er selvfølgelig, at der møder nogle op, når der er noget særlig spændende – måske noget særlig spændende økonomisk – på tapetet.

Kristeligt Folkeparti beklager meget, at ikke hele Folketinget kan stå bag lovforslaget. Det har man bestræbt sig på mange gange tidligere, men nu har man altså låst sig fast og ikke ønsket at opnå denne enighed. Jeg er faktisk sikker på – så sikker man nu kan være – at hvis man havde givet dette forslag lidt længere tid, havde man kunnet opnå større forståelse ude i menighederne og måske fået et Folketing, hvor endnu flere kunne støtte lovforslaget.

Vi har tidligere spurgt: Hvorfor skal dette forslag igennem nu? Er der nogle særlige ting, der haster? Det er der altså ikke. Det er måske et prestigespørgsmål, at man vil have det igennem nu og ikke har ønsket at arbejde på at få et bredt flertal for det.

Jeg tror, at både Venstres og SF's menighedsrådsmedlemmer og interesserede ude i folkekirken lige så vel som vi ønsker Socialdemokratiet, De Konservative og andre bag dette forslag. Nu har man altså opnået, at man tvinger noget igennem, som kan give anledning til debat og efter min og Kristeligt Folkepartis mening absolut ikke skaber større interesse for og respekt om folkekirken.

Altså: Kristeligt Folkeparti undlader at stemme, og vi beklager meget, at det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Det er fru Inger Stilling Pedersens bemærkning om, at Kristeligt Folkeparti ikke ændrer opfattelse, der kalder mig på talerstolen, for det får mig til at spørge kirkeministeren, om det forholder sig sådan, som fru Inger Stilling Pedersen beskriver det. Hvis det gør det, må det jo betyde, at kirkeministeren i sin tid, den 12. januar, fremsatte sit lovforslag på tre af regeringspartierne vegne og ikke på vegne af alle fire.

Det vil jeg gerne have be- eller afkræftet.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har et enkelt spørgsmål til fru Inger Stilling Pedersen. Der blev sagt noget om, at Kri-

steligt Folkeparti gerne havde set, at det havde udviklet sig sådan, at der kunne være skrevet en beretning, så man kunne have ventet til efteråret.

Så spørger jeg fru Inger Stilling Pedersen: Hvad ville man have opnået ved det? Om et halvt år er situationen nøjagtig den samme. Der er nogle få menighedsråd, der ikke ønsker den åbenhed. Vil det virkelig sige, at fru Inger Stilling Pedersen tror på, at ved at udsætte det i et halvt år og afholde forskellige møder og kongresser, og hvad man ellers kunne finde ud af at lave, så ville det være en helt ny situation? Situationen vil være præcis den samme om et halvt år – efter vores opfattelse i hvert fald.

Så sagde fru Inger Stilling Pedersen også noget, der faldt mig for brystet – sådan hedder det vist – nemlig at Kristeligt Folkeparti ikke har noget imod åbne møder. Jamen det er jo det, man giver udtryk for ved at undlade at stemme. Så sætter man sig jo i realiteten imod de åbne møder og dermed imod, at befolkningen får indsigt i de ting, der foregår.

Jeg kunne have lyst til at komme med et eksempel: Vil det næste forslag i Folketinget kunne blive, at de små og store kommuner kunne holde alle deres møder for lukkede døre? Jeg kan ikke forstå, at der er nogen i dette Folketing, der kan have den opfattelse, at hvor der administreres store offentlige midler, skal det ikke foregå i fuld offentlighed.

Jeg fatter ikke den indstilling, og jeg synes, det er lidt for sølle, at Kristeligt Folkeparti indtager den holdning til dette forslag. Med én tunge står de og siger, at de er for de åbne møder, og så undlader de at stemme her om et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg forlanger ikke, at hr. Poul Nødgaard skal forstå, hvad jeg mener.

Vi kan udmærket godt være for åbne møder, men vi mener, det er nødvendigt, at menigheden står bag. Der er forskel på kommunalpolitik og menighedsrådspolitik. Vi ønsker, at menighederne skal forstå forslaget, og man kunne f.eks. på menighedsrådsforeningernes landsmøde, som finder sted meget snart, have prøvet at forklare, hvad det er, man vil.

Man siger nok, der har været debat. Det har der nok også til dels været, men den er ikke